

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 20.

ZÁBOŘÍ 2. 4. 2026

ČÍSLO 1/2026

Úvodní slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a již je za námi první čtvrtletí roku 2026. Začíná nám podle mě nejhezčí období roku. Na jaře se všechno probouzí ze zimního spánku, stromy a květiny rozkvétají a ptáci se nám ráno již připomínají svým zpěvem.

Pro nás zastupitele je tento rok poslední v tomto volebním období. Čtyři roky utekly jako voda a na podzim máme volby do obecního zastupitelstva. V loňském roce se nám povedlo dovést do konce pár velkých akcí, které již přináší své ovoce.

O dostavbě kanalizace jsme již psali. Dnes bych vám chtěl říci o dalších dvou velkých projektech. A těmi jsou: rekonstrukce kulturního domu a stavební parcely.

Začneme rekonstrukcí kulturního domu. Ten jste před rekonstrukcí určitě všichni navštívili a mnoho z vás i po dokončené opravě. Všechno začalo tím, že byla vyhlášena dotační výzva na rekonstrukce kulturních domů. Neváhali jsme a zjistili si, na co se může tato dotace použít a vrhli jsme se do práce. V rámci dotační výzvy jsme vyměnili stará okna za nová plastová, zrekonstruovali podlahu, celý kulturní dům vymalovali a vybavili novým nábytkem. Okna stála 285 274 Kč, renovace podlahy 110 715 Kč. Výmalba sálu 64 880 Kč, stoly a židle 453 560 Kč. A nesmím zapomenout na stoly v naší školní jídelně, které byly zakoupeny rovněž k této dotační výzvě za 65 624,96 Kč. Celkově tyto náklady činily 980 053,96 Kč. Z této částky dostaneme cca 90 procent z dotační výzvy, což je 882 048,56 Kč. Dále jsme v našem kulturním domě zateplili strop, na kterém máme i nové osvětlení. Sál jsme vybavili novým otopným systémem a novými závěsy, které zlepšují akustiku. Myslím, že sál je opravdu hezký a útulný, a doufám, že ho budeme všichni rádi a často navštěvovat.

Stavební parcely, které jsme v minulých letech „zasítovovali“, se na podzim roku 2025 a na jaře letošního roku začaly prodávat. Cena za metr čtvereční je 1499 Kč. Ano, není to zrovna málo, ale zasítování těchto parcel stálo opravdu mnoho peněz. Obec se rovněž stala plátcem DPH a o tuto částku jsme museli původní zamýšlenou částku navýšit. I přes to naše parcely nejsou nejdražší a již máme polovinu ze 14 parcel prodaných, 2 zarezervované rezervačním poplatkem a o další se zajímají noví zájemci. Doufáme, že během letošního roku budou prodané všechny.

Závěrem vám přeji, abyste si užili nadcházející jaro, velikonoční svátky a vše, co k tomuto období patří.

Michal Říšský, starosta obce Záboreň

OBEC ZÁBOŘÍ A
ZÁBOŘSKÁ HOSPŮDKA
POŘÁDÁ

VELIKONOČNÍ
ZÁBAVU
HRAJE

TROLLING
STONES

SOBOTA
4. 4. 2026
KD ZÁBOŘÍ U BLATNÉ

Lidé z naší obce... Blanka Potůčková

Tentokrát jsem si pro rozhovor vybrala „úžasnou pihovatou holku, co znám od základky“. Mám ji moc ráda a obdivuji její neskutečnou energii, organizační talent a obdivuhodné pracovní nasazení. Každá jsme jiná, a přitom jsme si v mnohém dost podobné, skvěle si rozumíme. Možná díky našemu povídání i některé z Vás inspiruje, jiné překvapí a další posune k zamyšlení, co je vlastně v tom našem bytí na světě důležité – Blanka totiž nemá nalajnovaný život jako z pohádky, její životní přístup a hodnoty nezapadají do tabulek statistiků, přesto ráda pomáhá druhým a jde si za svým snem!

Blanka Potůčková, roz. Hrubá, je zábořskou rodačkou a žije v naší obci celý svůj život. Aktivně se zapojuje do spolkové činnosti SDH, kde má funkci náměstkyně starosty a velitelky družstva žen. Dvě volební období byla naší zastupitelkou a posledních šest let pracovala na místním obecním úřadu na pozici administrativy a účetní, současně byla naší skvělou koordinátorkou v redakci Zábořského zpravodaje. Nyní se rozhodla pro změnu a koncem března zodpovědně předala náplň administrativní pracovnice své nástupkyni. Abychom předešli spekulacím a zbytečným drbům, učinila tak z vlastní úvahy a těší se na nové výzvy osudu.

A protože nedávno oslavila Blanka krásné kulatiny, za každou prožitou dekádu jsem si pro ni připravila jednu otázku (a samozřejmě ze zvědavosti ještě i nějakou navíc):

Tvá první dekáda života - jaké bylo tvé dětství, co tě bavilo, na co ráda vzpomínáš?

Moje dětství bylo šťastné. Ráda vzpomínám, jak jsme po škole odhodili tašky a pospíchali ven. Běhali jsme po okolních vršcích, šplhali na stohy slámy a skákali z nich, když byla rozestavěná místní škola, hráli jsme si tam, než nám to dospělí zatrhli. Myslím, že podobně to měli všichni moji vrstevníci. Tvá otázka mě přivedla na myšlenku, na co vzpomínám, ale ne moc ráda. Je zajímavé, jak některé drobné zážitky z dětství, kterým jsme tehdy nepřikládali význam ovlivňují i nadále náš život. Stále si živě pamatuji, jak mě paní učitelka ve školce přiměla sníst kolínka s rajskou, která mi vůbec nechutnala. Dopadlo to neslavně a tohle jídlo stále nemůžu ani cítit. A někdy v té době se u mě také objevila sice iracionální, ale velmi intenzivní fobie z motýlů a můr, která mi i teď komplikuje život. Doma si ze

mě kvůli tomu dělají srandu, že nikdo nikdy neviděl tak velkou můru, jako já. A jednou jsem v tramvaji pobavila spolucestující, když jsem před neškodnou můrou prchala na druhý konec vozu.

Jak jsi prožívala pubertu a dospívání?

Dospívání bylo plné velkých změn. Když mi bylo čtrnáct let narodila se sestra Lída a zároveň přišly i těžší chvíle – tatínek onemocněl vážnou nemocí, která ho nakonec upoutala na invalidní vozík a později si i maminka prošla vážnou nemocí, kterou našťastí zvládla. Právě ona je můj obrovský vzor. Všechno ustála s velkou vnitřní silou a my jako děti jsme tohle období jen díky ní neprožívaly tak těžce, jak by se dalo čekat. Jinak jsem žila obyčejný život dospívající holky. Na střední škole mě pohltila rocková hudba, potkala jsem nejlepší kamarádku, kterou mám dodnes a díky ní i skvělou partu přátel v Suchdole nad Lužnicí, kde jsem trávila hodně času a ráda se tam vracím. Z dnešního pohledu si říkám, že její maminka musí mít svatozář. Bylo to období plné hledání, emocí, přátelství a pocitu sounáležitosti, na které ráda vzpomínám.

Jak sis představovala svoji budoucnost ve dvaceti? Víš, že jsi se tehdy stala vegetariánkou, co tě k tomu vedlo?

Ve dvaceti jsem tak trochu bojovala se životem a nevěděla jsem, kam patřím. Během půl roku jsem zažila dva vážné úrazy, a to byla zkušenost, která mě hodně změnila a donutila přibrzdit. Začala jsem se zajímat o samotný proces myšlení a nastavení člověka, o to, jak vlastně žiju a jakou realitu si svým přístupem tvořím. Toto období mi jasně ukázalo, že psychika má na tělo o dost větší vliv, než si běžně připouštíme a snažím se podle toho chovat. Tenkrát jsem přečetla hodně knih o duchovních směrech a životních filozofiích a myslím, že většina z nich hovoří o té samé podstatě, jen jiným způsobem. Takové knihy čtu ráda dodnes. Dále jsem se pustila do sbírání bylinek a různých způsobů jejich zpracování a do masáží – absolvovala jsem masérský kurz a navazující kurzy, např. reflexní terapie, lymfodrenáž a další. Od pětadvaceti let také nejím maso. Je to pro mě vědomé rozhodnutí, protože se nechci podílet na utrpení zvířat a vnímám to jako důležitou součást svého životního postoje.

Po dvacítce jsem se podívala prvně do zahraničí, konkrétně do Londýna a do chorvatské Poreče. Od té doby ráda cestuji a poznávám cizí země. Naprostá divočina byl tehdy výlet do Zillertalských Alp, kde jsme tábořili vysoko mezi kamením a hledali křišťály. Tam se opravdu prověřila kondice a odolnost. Teď si s úsměvem říkám, že podobné táboření už by nám dnes asi jen těžko prošlo.

Pak přišla tvá „Kristova léta“, svatba a s ní do tvého života nevlastní dcera Anitka, co tě ovlivnilo v té další dekádě?

Třicítka začala velmi hezky, třítydenním výletem do Thajska, které jsme procestovali od severu k jihu po vlastní ose. Byla to nezapomenutelná zkušenost, kterou si pořád živě vybavuji, třeba jen cesta nočním thajským autobusem nebo lůžkovým vlakem je zážitek, který v Evropě „neulovíte“. Pak jsem v Egyptě na dovolené objevila

kouzlo šnorchlování. Když jsem se prvně pár metrů od hotelu podívala pod hladinu moře, ocitla jsem se doslova v přírodopisném dokumentu. Viděla jsem dokonce i dva malé rejnoky, a to tam bylo vody sotva do pasu.

Ve dvaatřiceti jsem poznala svého manžela, i když jsme se vlastně znali od vidění už od školy, mně se líbil, ale tehdy to byly spíš jednostranné sympatie a museli jsme si počkat na ten správný čas. Mezi nezapomenutelné chvíle patří netradiční žádost o ruku na raftu při sjíždění Otavy i tehdy nezvyklá svatba na zahradě, o které jsem úplnou náhodou našla zápis i v Zábořské kronice z roku 2011. Dnes už jsou takové svatby běžné.

Se vztahem přišla i střídavá péče o manželovu dceru, skvělou, chytrou holku, která nám dělá radost. V současnosti už je dospělá a studuje na Univerzitě Karlově anglistiku.

Asi rok po svatbě jsme se vrhli na každodenní otužování v bazénu, a to nám vydrželo dodnes. Bazén využíváme zhruba od půlky března do půlky prosince, pak už bývá led moc silný a rozbíjení by trvalo dlouho. Ve zbývajících třech měsících se sprchujeme studenou vodou, abychom nevyšli ze cviku. Po čtrnácti letech otužování můžu říci, že má na imunitu velký vliv a sezónní virus se nás jen tak nechytne.

Na konci čtvrté životní dekády přišla velmi těžká ztráta v naší rodině, která nás všechny hluboce zasáhla. Pak si člověk uvědomí, jak křehký je život a jak důležité je být si vzájemně oporou. Také je jasné, že život nebude už nikdy jako předtím a jediné, co s tím můžete dělat, je dát si čas a naučit se s tím žít.

Čtyřicítka na krku ti jistě přinesla nové výzvy, cestovatelské zážitky, radosti i starosti?

Čtyřicítka mi přinesla do života více klidu a splněných přání. Prvním takovým přáním byla sauna, která přirozeně doplnila náš životní styl otužování a péče o sebe. Také jsme začali častěji cestovat. Okouzila mě Kréta, je tam hezky, bezpečno a milí lidé. Všimla jsem si, jak přirozeně a laskavě se místní chovají k toulavým zvířatům, kterých je tam hodně, zejména koček. Ve městě na ulici jsou misky s vodou a jídlem a není výjimkou, že kočka klidně vejde i do restaurace, aniž by to komukoliv vadilo. Je to přístup, který ve mně zanechal velmi hezký dojem, a přála bych si, aby se rozšířil i u nás. Sama krmím všechna zvířátka, která k nám na zahradu zavítají a je jich, k mé radosti, docela dost. Další mou oblíbenou zemí je už zmíněný Egypt. K padesátým narozeninám jsem si nadělila plavbu po Nilu. Od dvaceti let jsem byla fascinovaná knihou Egyptan Sinuhet, která patří dodnes mezi mé nejoblíbenější. Vždy jsem snila o tom, že se jednou projedu po Nilu v jeho stopách. Byl to opravdu jedinečný zážitek.

Naše rodina se v posledních letech rozrostla o dva malé poklady. Před téměř šesti lety se narodil synovec Toníček, který nám všem přináší radost svým dětským pohledem na svět a loni přibyla ještě neteř Terežka. Ale také nás zasáhla ztráta tatínka. Rádi na něj vzpomínáme a ceníme si všech společných chvil, které jsme spolu strávili.

Ve volných chvílích se pořád věnuji pěstování a sběru bylin a výrobě mastí a tinktur. Naprostou jedničkou je

kostivalová tinktura, všestranný pomocník, který dokáže rychle vyléčit různá poranění a hodí se i pro kosmetické účely. Loni jsem náhodou na vlastní kůži zjistila, že olej z rakytníku, který jsem si vyrobila, obsahuje nějaký účinný přírodní UV filtr, kterým neprojde ani egyptské sluníčko. Už nám vyrábím na léto velkou lahev. Teď na jaře si připravujeme nápoj z kopřiv, řebříčku a pampelišky podle receptu léčitelky Evy Moučkové.

Ríkala jsi, že žijete bez televize, sociálních sítí. Co formuje tvůj pohled na svět, politiku?

Televize jsme se vzdali, protože objem reklam už byl pro nás neúnosný a musím říct, že mi nechyběla ani jeden den. Pouštíme si pouze filmy a seriály, které máme na disku. Můj pohled na politiku je dlouhodobě ustálený. Vidím titulky zpráv na internetu a vím, že dokud se nezmění celý systém, budeme pořád dělat ty samé věci a očekávat jiný výsledek – přesně podle Einsteinovy definice šílenství.

Máš odžito padesát let, máš pocit, že se koukáš na svět očima věčně mladé holky nebo zkušené moudré ženy?

Já se od pětatřiceti let cítím pořád stejně, jen zrcadlo mi vždycky připomene, že už je to dávno. Beru to tak, že v každém okamžiku života jsem nejmladší, jaká kdy budu, a za svůj věk se nestydím. Nepřipadám si moudře, naopak, čím víc se učím, tím více si uvědomuji, kolik věcí ještě neznám. Co mi vadí je, že se mi horší kondice a stojí víc úsilí si ji udržet.

Na co se teď těšíš?

Moc se těším na léto, až pojedeme na metalový Mystic festival do Gdaňsku a na System of a Down do Berlína. Do podzimu bych ještě chtěla absolvovat víkendový kurz přežití v přírodě, který se pořádá na Šumavě.

Skončila jedna pracovní etapa tvého života, máš nějakou představu, cíl - co bys ještě chtěla dokázat?

V pracovní oblasti se pro mě nyní po šesti letech uzavírá kapitola účetní na obecním úřadě. Byla to intenzivní zkušenost, která mě hodně naučila a zároveň období, na které budu zpětně vzpomínat jako na profesně formující.

Nemám žádný konkrétní cíl týkající se majetku a co se týká kariéry, jsem otevřená každé zajímavé příležitosti. Ale stále se snažím být nejlepší verzí sama sebe. Také bych ráda překročila svůj stín a odvážila se absolvovat pobyt ve tmě, který usnadňuje sebepoznání, ale na to se zatím necítím připravená. A jednou bych chtěla žít u moře, kde je teplo a klid, klidně třeba v budce pro plavčíka.

Věřím, že si tento sen Blanka splní a myslím, že už nyní je skvělou verzí jedinečné a silné ženy! Kdo ji zná a kdo umí číst mezi řádky, pochopí mnohem víc, třeba že je Blanka přímý člověk, který nesoudí druhé, nenutí nikomu své názory a postoje, nikdy se na nic nevymlouvá, ale vždy hledá svoji správnou cestu.

Na úplný závěr děkuji za upřímný, obohacující rozhovor a jménem naší redakce za skvělou spolupráci. Všichni Ti, Blani, přejeme hodně štěstí, zdraví a lásky. Ať už budeš v životě dělat cokoli, zůstaň sama sebou!

Jitka Říhová a Blanka Potůčková, foto Lenka Hrubá

Aktuality ze školních škamen

V tuto chvíli již jaro klepe na dveře, ale není to tak dávno, kdy i v ZŠ Záboří vládla zima a mnohé aktivity byly spojeny právě s tímto chladným ročním obdobím. V následujících článcích se přesvědčíte, že zábořská škola ale rozhodně do zimního spánku neulehla.

Za zmínku určitě stojí i fakt, že opět po dvaceti letech navštěvuje zábořskou školu 100 žáků. Snad ani toto číslo nebude konečné a „základka“ se bude i nadále plnit dalšími doufejme spokojenými žáky.

MG

MŠ Záboří: „Jak jsme byli zedníci...“

Moc děkujeme panu Pavlu Říhovi, který na začátku března přijal pozvání do naší školky, a stavební společnosti Space Solution s. r. o., která našim dětem umožnila poznat řemeslo zedníka. Pavel hravou formou a vstřícným přístupem spolu s nadšenými dětmi stavěl na pískovišti cihlový most, komín, ukázal dětem, jak vytvořit dlažbu, chodník, děti si mohly namíchat do kelímků beton...

Na závěr neváhal dětem zazpívat písničku a přednést vlastní básničku o zedníkovi.

Martina Řandová

Výlov rybníka Dolejší ve Tchořovicích

V návaznosti na přednášku pana Slance o rybách, která proběhla na naší škole, jsme navštívili výlov rybníka Dolejší ve Tchořovicích. Děti se doslova na vlastní kůži mohly seznámit s druhy ryb, o kterých většinou jen slyšely z vyprávění. A že pro většinu z nás to byl velký zážitek. Z bezprostřední blízkosti jsme pozorovali kapry, štiky, sumce, amury a jiné... Jak

zhodnotil zkušený pan rybář z lodi, že čím jsou děti nadšenější, my učitelky vrásčítejší, tak to platilo doslova. Naštěstí se nikdo v ledové vodě nevykoupal, nikoho jsme neztratili a zkřehlé prsty nikomu neupadly.

Děkujeme Inářským rybářům za milé přijetí a vtipné povídání o rybách.

Mgr. Monika Dubědová

Soutěž v roztáčení káči

Roztáčení káči patří mezi zdánlivě jednoduchou dětskou hru, která však skrývá překvapivou hloubku. To, co na první pohled vypadá jako pouhé roztočení hračky z různého materiálu, si vyzkoušely děti ze školní družiny. Ukázalo se, že soutěž nebyla jen o dovednosti, která se dá dopilovat a zdokonalovat, ale i o vnitřním boji s vlastními emocemi.

Žáci z první, druhé a třetí třídy soupeřili statečně a s bojovným duchem. Do soutěže se pustili s velkým nadšením a o to větší byla radost, když fungovala jejich vlastní technika.

Vybojované medaile.

1. tř.–1. N. Toráčová, 2. A. Klečka, 3. J. Vašina
2. tř.–1. T. Špirochová, 2. A. Hradecká, 3. N. Poklopová
3. tř. – 1. M. Klečka, 2. Z. Pihera, 3. R. Kotmel

Ať už jde jen o zábavu nebo soupeření, jedno je jisté – roztáčení káči není jen hra. Je to umění, které vyžaduje cit, soustředění a radost z pohybu.

Za ŠD Lenka Filipčíková

Ples s devátáky

V rámci celoročního projektu s pracovním názvem „loučení s devátáky“ jsme ve spolupráci s družinou naplánovali na pátek 13. března další akci, tentokrát ples pro naše mladší spolužáky. Jelikož termín balancoval na hranici zimy a jara, dali jsme dětem možnost volby ve výběru oblečení. Někdo tedy přišel ve společenském oděvu, jiný zvolil maškarní kostým. Parketem se většinou proháněli „slušňáci“, princezny a víly, takže všechno spolu krásně ladilo. A že se občas zpoza rohu vynořil pirát nebo fotbalista bylo příjemným zpestřením.

I když jsem se v koutku duše obávala „smolného“ dne

určeného kalendářem, moje prognózy se nenaplnily. Nikdo neseseděl zrudně v koutě a hned od začátku byla nálada výborná. O parádní rozjezd se postarala sama 9. třída, která si připravila předtančení ve svižném rytmu a do tance zapojili i ostatní.

A potom už vše šlapalo jako dobře namazaný stroj. Naše DJka Mirka děti bavila playlistem na přání, hráli jsme židličkovanou, tančili s balónky a o sladkou tečku se nám postaraly naše šikovné paní kuchařky. Majda Kučerová ples zpestřila tanečním vystoupením s hůlkou, které jsme sledovali se zatajeným dechem. Zlatým hřebem dopoledne pak byla bohatá tombola, kdy nikdo neodešel s prázdnou.

Za 9. třídu bych chtěla poděkovat všem zaměstnancům školy, kteří se podíleli na přípravách, sponzorům za krásné ceny a dětem za jejich hojnou účast.

Závěrem děkuji svým devátákům za to, s jakým nadšením a zodpovědností se ujmou každé akce, kterou si na ně vymyslím... A že ještě nekončíme, máte se na co těšit!

Mgr. Monika Dubědová

Bruslení ve Strakonících

Dne 25. března jsme se se školou vydali na bruslení, kterého se zúčastnili zájemci z prvního i druhého stupně. Akce proběhla na zimním stadionu ve Strakonících, kam jsme se již v minulosti podívali. Tentokrát jsme si pobyt na ledě prodloužili na celé dvě hodiny. Děti si bruslení velmi užily – jak volnou jízdu, tak například hru „Rybíčky, rybáři“. Pro začínající bruslaře byly k dispozici hrazdy, které jim pomáhaly udržet stabilitu a dodat jistotu na ledě.

Celá akce se vydařila a všichni jsme odjžděli patřičně znavení. Sportu zdar!

Mgr. Andrea Kořánová

Lyžařský kurz v Pasekách nad Jizerou

Letošní zima se po sněhové stránce přece jen vydařila více než v letech předcházejících. Vždyť i Vánoce byly nakonec bílé. Dobré sněhové podmínky kvitovali i žáci ZŠ Záboří, kteří se poslední únorový týden vydali do Pasek nad Jizerou na lyžařsko-snowboardový výcvik.

První dva dny sice jejich obloučky doprovázely dešťové přeháňky, ale ty poté vystřídaly celodenní sluneční

paprsky. I přes oblevu ležel na sjezdovkách dostatek bílé peřiny, a tak si všechny děti pobyt na sněhu náležitě užívaly.

Ani lyžařský kurz ale netrvá věčně. I když se nikomu z 34 milovníků prkének domů nechtělo, museli jsme se s horami bohužel rozloučit. Pokud ale budou mít žáci zájem, za rok se mohou na krkonošské sjezdovky vrátit.

Skol!

MG

Kořen nebo klíček?

Sluníčko nám krásně svítilo, když jsme šli s družinou jarní šipkovanou kolem naší vsi. Nejmladší prvňáčci statečně drželi krok se staršími, protože v tento den se spojily obě naše družiny dohromady.

Společně jsme si připomněli jarní květiny, vůně i ptáčky přilétávající z teplých krajin. Dokonce jsme vyřešili největší hádanku naší stezky – Jak se nazývá mladá rostlinka, která právě vyrostla ze semínka?

Dali jsme hlavy dohromady, vyloučili jsme všechny možnosti až na dvě. Kořen nebo klíček? Napomohla nám výsledná tajenka. Byl to klíček. Odměnou nám byl smích, spolupráce, sluníčko a přicházející vůně jara.

Na závěr jsme si všichni zazpívali dvě vánoční písničky, zapálili prskavky a naposledy se ohlédli za příjemně stráveným odpolednem.

Vychovatelky ŠD

Tříkrálová sbírka 2026

V sobotu 10. 1. 2026 proběhla v Zábosí Tříkrálová sbírka. Díky ochotě a štědrosti místních občanů se podařilo vybrat krásných 10 453 Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme za podporu a také dětem, které se do sbírky zapojily a věnovaly svůj čas i energii.

Foto Kamila Moravcová

Dětský maškarní ples

V sobotu 21. února 2026 se od 14 hodin zaplnil sál kulturního domu v Zábosí smíchem a barevnými kostýmy. Konal se zde tradiční dětský maškarní ples, který se letos těšil opravdu velké účasti malých návštěvníků.

Sál se proměnil v pohádkový svět plný princezen, superhrdinů, kouzelníků, zvířátek i nejrůznějších veselých masek. Celým odpolednem nás provázela víla Amálka, které se podařilo dodat programu tu správnou pohádkovou atmosféru. Děti si okamžitě získala svým milým vystupováním a energie jí rozhodně nechyběla – moderování jí šlo opravdu skvěle. Hudbu k tanci a hrám spolehlivě pouštěli naši osvědčení zvukaři, takže parket byl stále plný tanečníků.

Na parketu Amálce zdatně sekundovali také Minnie, šašek a pirát, tedy další z pořadatelek, které se s chutí zapojily do her, soutěží a společného dovádění. I díky nim mělo celé odpoledne spád a panovala veselá nálada.

Pro děti byl připraven pestrý program plný her a zábavných úkolů, za jejichž splnění čekaly sladké odměny. Nechybělo soutěžení, tanec ani společné radování na

parketu.

Velký úspěch sklídila také bohatá tombola, která vykouzila radost v mnoha dětských očích. Nadšení bylo znát po celé odpoledne a dobrá nálada vydržela až do samotného závěru.

Ples skončil po 17. hodině, kdy se spokojení a usměvaví malí účastníci rozcházeli domů plní zážitků. Letošní maškarní ples se opravdu vydařil a děti si jej naplno užily.

Pořadatelky tímto srdečně děkují rodinným příslušníkům i dalším ochotným pomocníkům za pomoc s přípravou celé akce i následným úklidem. Bez jejich podpory by se tak vydařené odpoledne nemohlo uskutečnit.

Blanka Potůčková

Oslava MDŽ v Zábosí

V sobotu 7. března připravilo vedení naší obce pro ženy tradiční oslavu MDŽ v „Záboském kulturnímu stánku“. Viděla jsem tento obecní kulturní stánek poprvé po rekonstrukci a musím konstatovat, že dokonale prokoukl. Sněhobílé stěny, nová okna, nová svítidla, topení, závěsy a nový nábytek, to vše dodalo sálu opravdu luxusní nádech. Sešlo se možná i více než osmdesát žen. Výzdoba stolů byla opět krásná a zase jiná. Dřevěné a proutěné

jarní dekorace, svíčky, pestrobarevné ubrusy, bílé ubrusy, doplněno živými květinami – Veronika prostě co vezme do ruky, z toho vykouzí pokaždé nádheru. Byla to jako vždy pastva pro oči. Po naplnění sálu nás pan starosta přivítal, seznámil s programem a popřál hezký večer.

Hlavním bodem programu byla ukázka silového cvičení skupiny FREE WORKOUT z Písku. Něco jsem si o nich přečetla na internetu a mám dojem, že už u nás v Zábosí jednou byli. Je to komunita mladých lidí, které spojuje zájem o aktivní životní styl a rozvoj vlastních fyzických a duševních schopností. Je to veřejně prospěšná organizace, která sdružuje občany starší patnácti let se zájmem o sportovní volnočasové aktivity. Jádrem jejich cvičení je kalistenika, jedna z nejnáročnějších, silově vytrvalostních sportovních disciplín. Je to vlastně práce s vlastní vahou, žádá obrovské vnitřní odhodlání, vytrvalost a disciplínu - idea čistého sportu a dosažení rovnováhy tělesné i duševní. Jisté je, že se ženám mladí urostlí chlapci moc líbili a jejich cvičení ocenily dlouhým potleskem.

Pánská obsluha se činila a chlapeci měli plné ruce práce. Rozlévali bílé a červené víno, doplňovali citronovou vodu do skleněných džbánek, důsledně dbali na to, aby skleničky byly stále plné. Navíc byli vtipní, milí a rozdávali dobrou náladu. Zároveň roznášeli i občerstvení - řízky

s chlebem a okurkou, vynikající zákusky a kávu. Do toho se jim místy pletl pan starosta s pomocníkem, ti každé ženě předali krásnou primulku.

K tanci i poslechu hrála nám již z minula známá dvojice YOU AND ME, která už tak dobrou náladu dotvářela. Děkujeme všem organizátorům, pomocníkům a sponzorům, kteří se na této akci podíleli a umožnili tak ženám strávit krásný večer.

Jaroslava Vodičková

Divadelní představení Vlastníci

V pátek 20. února 2026 od 19 hodin ožil sál kulturního domu v Zábouří výjimečnou atmosférou. Na jevišti se představili ochotníci z divadelního souboru z Blatné s komedií Vlastníci, která diváky zavedla přímo na schůzi společenství vlastníků jednotek.

Hra nabídla humorný pohled na to, co všechno se může odehrávat na domovní schůzi – od drobných sporů přes osobní výpady až po komická nedorozumění. Herci podali skvělé výkony a dokázali vytvořit dojem, že diváci skutečně sedí uprostřed opravdové schůze. Mnozí v jednotlivých postavách jistě poznali sebe nebo své známé, což jen umocnilo autentický zážitek.

Představení se setkala s mimořádným zájmem – padl dokonce rekord v návštěvnosti a bylo znát, že si večer všichni diváci užívají. Smích zněl sálem od začátku až do závěrečného potlesku.

Páteční divadelní večer se tak stal nejen kulturním zážitkem, ale i příjemným společenským setkáním, na které budou diváci v Zábouří ještě dlouho vzpomínat.

Text a foto Blanka Potůčková

Výroční valná hromada SDH Zábouří

V sobotu 14. ledna 2026 se před hasičským plesem konala v místním kulturním domě výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Zábouří. Po volbě mandátové a volební komise, zapisovatele a ověřovatele zápisu, byla dle počtu přítomných valná hromada prohlášena za usnášení schopnou.

Členové výboru přednesli zprávy za rok 2025, konkrétně starosta SDH za družstvo mužů, Antonín Klečka za družstvo dětí, za výbor SDH Max Braun, za družstvo žen Blanka Potůčková. Se zprávou jednatele seznámila Olga Mertová, se zprávou okrskového velitele Jiří Čadek st., se zprávou revizní komise Michal Říšský a s účtem hospodaření Martina Petrášková.

Ukončení funkce v odborné radě žen při Okresním sdružení hasičů Strakonice oznámila Věra Česká, vzdání se kandidatury na post starosty SDH pak Josef Vydra st., oběma za mnoho let obětavé práce ve funkcích a reprezentaci naší SDH patří uznání a poděkování. Věříme, že i nadále budou aktivními členy našeho sdružení.

Pro volbu do výboru SDH Zábouří bylo navrženo 9 členů:

- Blanka Potůčková – náměstek starosty

- Max Braun – velitel
- Martina Petrášková – hospodář
- Olga Mertová – náměstek a jednatel
- Petr Bašta – člen
- Václav Běle – člen
- Jana Dočekalová – člen
- Jiří Čadek ml. – člen
- Antonín Klečka – člen

Následně byl zvolen starostou SDH Zábouří Max Braun.

Dále byl navržen a zvolen z řad našich členů do vyšších orgánů – okrsku, OSH, KSH a SH ČMS pan Jiří Čadek st., okrskový velitel.

Vzhledem k tomu, že pravidla okresního sdružení hasičů stanovují maximální počet členů výboru v závislosti na velikosti členské základny, budou na jednání výboru pravidelně zváni také další aktivní členové, a to:

Zuzana Baštová, Jakub Klečka, Josef Vydra, Martin Harášek, Martina Harášková, Jiří Čadek st. a Kamila Moravcová.

Do revizní komise byli zvoleni: Michal Říšský, Ludmila Brožová a Kamila Moravcová.

Závěrem Max Braun přednesl Návrh plánu činnosti na rok 2026, a byli přijati noví členové: Brož Antonín, Moravec Martin, Moravcová Aneta, Moravec Tadeáš.

Bohužel, členská základna se o tyto čtyři nové členy nerozšíří, díky čtyřem žádostem o ukončení činnosti na vlastní žádost, zůstane počet členů shodný, a to 87 členů.

Svoji činnost v SDH na vlastní žádost končí: Jana Čapková, Vojtěch Čapek, Lucie Majerová, Štefan Kružliak.

Všichni víme, že za členy SDH Zábouří mluví především jejich práce a ochota podílet se na chodu spolku i při různých dalších aktivitách v naší obci. Mnozí z nich reprezentovali nebo stále reprezentují SDH Zábouří na soutěžích, organizují oslavy výročí SDH, pomáhají při kulturních a společenských akcích. Především je si třeba uvědomit význam činnosti a nasazení členů zásahové jednotky, kteří plní to hlavní původní poslání SDH, tj. zachraňují životy a majetek nejen při požárech, ale i jiných živelných pohromách po boku profesionálů.

Každý z aktivních členů místního SDH si zaslouží uznání za práci pro spolek i pro obec.

Foto a text Jitka Říhová

Ze zasedání Zastupitelstva obce Záborej**Usnesení č. 376/25**

Zastupitelstvo obce Záborej schvaluje rozpočet obce Záborej na rok 2026 jako přebytkový, kdy:

- celkové příjmy činí 24 158 572 Kč,
- celkové výdaje činí 17 458 572 Kč,

přebytek rozpočtu ve výši 6 700 000 Kč je určen na splátku úvěru, přičemž případná nespoteřebovaná část přebytku bude ponechána na účtech obce.

Usnesení č. 378/25

OZ schvaluje Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství s účinností od 1. 1. 2026.

Tímto usnesením se zároveň zrušuje obecně závazná vyhláška č. 1/2022, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství dne 1. 4. 2022.

Usnesení č. 79/25

Zastupitelstvo obce Záborej schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Záborej o místním poplatku ze psů s účinností od 1. 1. 2026.

Tímto usnesením se zároveň zrušuje obecně závazná vyhláška č. 1/2024, o místních poplatcích ze psů ze dne 16. 12. 2024.

Usnesení č. 391/26

Zastupitelstvo obce schvaluje, že všichni nově připojení uživatelé kanalizace, kteří nemají vodoměr, budou do doby jeho instalace platit paušální poplatek, stejně jako stávající uživatelé kanalizace bez vodoměru. Od léta si každý uživatel může zvolit, zda bude nadále platit paušál, nebo požádá o instalaci vodoměru.

Jediným pracovníkem, který bude montáž obecních vodoměrů provádět, je pan David Finěk, jakékoliv výjimky jsou nepřipustné.

Usnesení č. 397/26

Zastupitelstvo obce Záborej schvaluje měsíční rozpis neinvestičního příspěvku pro ZŠ a MŠ Záborej na rok 2026 jehož výše 5 460 000 Kč byla schválena v rámci rozpočtu obce Záborej na rok 2026.

Usnesení č. 398/26

Zastupitelstvo obce Záborej schvaluje pořádání velikonocní zábavy dne 4. 4. 2026 v sále kulturního domu č. p. 32, úhradu nákladů na hudební vystoupení skupiny „Trolling stones“ ve výši 15 000 Kč a zajištění, aby vybrané vstupné bylo spolu se zápisem o výběru předáno do kanceláře OÚ Záborej a vloženo do pokladny obce.

Za OZ Blanka Potůčková

Významného výročí se dožívají

Duben	Cibulka Pavel	60 let
	Majerová Alena	70 let
Květen	Cihla Bohuslav	80 let
	Kůrka Jaroslav	70 let

Obec Záborej přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Rodiče Záborej, z.s. Vás srdečně zve na

**Veselici
rodičů a přátel
školy**

18. 4. 2026 v 20:00

*Kulturní dům v Záborej
Společenský oblek není nutný!
K tanci a poslechu hraje Jenda Band
Bohatá tombola*

**Veselé
Velikonoce**

*srdečné
přeje
redakce*